

כלות התקווה...

זה לא עזר. החלטתי להמריא לבד. שתי דקות לאחר המראת המטוס התקבל האישור הטלפוני המייד ממייד מחיפה. ואז התברר שהאפשרות היחידה לרב־חובל אלכסנדר ל־ הגיע אותו יום לאיטליה היא לקחת מטוס איר פראנס לאתונה, ומאתונה להמשיך ב־ מטוס בי.אי.איי. לרומא. אבל הפרשה הזמן בין נחיתת המטוס באתונה לבין המראת המטוס השני היו מספר דקות ספורות, שלפי הנהל המקובל בשום אופן לא מספיקות.

איר פראנס טילגרף מיד לאתונה, ביקש לעכב את יציאת מטוס בי.אי.איי. הם, מציד דם, הקדימו במספר דקות את יציאת המטוס מלוד, ונתנו הוראות לדייל שלהם לקחת את רב־חובל אלכסנדר ברגע הנחיתה ישר ל־ מטוס השני, בלי כל הפרודורות ה־ מקובלות.

וכך הצליח רב־חובל להגיע לנאפולי ב־18.30 — חמש שעות אחריו.

ברומא פגשה אותי הגברת ברנס, קונסול ישראל שם. היא הוכיחה את עצמה כאשה יוצאת מהכלל במשך כל תקופת שהותי באיטליה. למדנו אחר כך מהנסיון, שאם אנחנו רוצים לקבל שירות מידי וקשר מידי מאנשי השגרירות, אנחנו רק צריכים לצלצל אליה. מייד העניין היה מסודר. הגעתי לנאפולי בצהריים, ושם חיכה לי

משהו — בעלי יעשה זאת. לטוס הוא לא אהב. הוא היה אומר: „באניה קשה לתאר שיכול לקרות משהו לגמרי פתאומי. תמיד יש זמן לשרד ס.א.ו.ס. לשלוח רשימות, להזעיק עזרה. יש סירות־הצלה, גלגלי־הצלה, חגורות־הצלה. אדם שנופל למים עדיין יש לו סיכוי, לא כמו אדם שמתפוצץ באויר. אניה לא נעלמת סתם כך.“

אמרתי עוד לכתב עתיים: „אם יש בכוח האהבה לעשות משהו — אז הוא יינצל.“

2 דקות אחרי ההמראה

עברתי את כל הפרודורות של המכס והמשטרה. הגיע מועד ההמראה. אבל רב־חובל אלכסנדר השתהה ליד דלפק ה־ משטרה. הסתבר שהוא יצא עם פינגקט־ הימאים שלו, והיתה חסרה לו חותמת של משטרת הגבולות. בנמל חיפה היו עושים לו את זה על המקום. אבל בלוד העבירו אותו לרב־סימל, והוא לא היה מוכן בשום אופן לאשר לו יציאה ללא אישור מחיפה דווקא. שיחת הטלפון השתהתה. אליעז לא היתה מוכנה לעכב את המטוס. אמרתי ל־ סמל: „אני יודעת את החשיבות של חות־ מת ושל סדר טוב בכל מיקרה של חות־ כשהיי 18 איש מוטלים על המאזניים יש מקום לנהוג לפנים משורת הדין. בייחוד שאת האישור תקבל בלי כל ספק.“

מהם שיאפשרו לי להצטרף אליו. הם אישרו לי את זה אבל הייתי נוסעת גם אם לא היו מאשרים.

הטיסה נקבעה ליום חמישי, בתשע ב־ בוקר. הדרכון שלא לא היה ברשותי, מפני שבאותו בוקר מסרתי אותו למשרד הפנים, כדי שיוכלו לרשום בו גם את חתני יעל, בת שמונת החודשים.

העניין כודר מיד, אחרי שיחת־טלפון עם מנהל משרד הפנים, מר אופיר. הוא הכיר אותי אישית, אחרי שסידר לי בהפלגה ה־ קודמת הארכת־דרכון מיידית, ביום ששי, כשהמשרד סגור לקהל, על מנת שאוכל להצטרף לבעלי באותו יום לסוף־שבוע ב־ קפריסין. נסעתי אז איתו באניה, וחזרתי באווירון. זאת היתה גיסטה יוצאת מהכלל מצידם.

הקונסול האיטלקי הוזעק בשעות אחרי הצהריים של יום רביעי, כדי להעניק לי אשרה, ופקיד מטבע־זר בבנק דיסקונט הס־ כים לתת לי את המטבע לצרכי הנסיעה, למרות שהבנק היה סגור.

בבוקר בא רב־חובל אלכסנדר ונסענו ב־ מונית ללוד. כתב עתיים בשדה־התעופה שאל אותי לשם מה אני נוסעת. ענתי לו: „אני נוסעת להצטרף לבעלי, כדי להיות יחד איתו בטוב וברע. אבל אני מקווה לטוב.“

הייתי מאוד אופטימית עדיין. ידעתי ש־ אם יש איזו שהיא אפשרות שיעשה

פני האנשים שם הראו לי שחזרתי לא היתה מוגזמת. עוד לא היו שם משפחות; רק אני ואנשי המשרד. „שם דבר לא ברור עדיין“, ניסו להרגיע אותי. הם היו מלאי־ תיקחה עדיין, ואמרו לי שודאי התקלקל מכשיר הקשר ואניה אולי הטילה עוגן באיזה שהוא מחסה.

רציתי להאמין להם, אבל איני יכולה להגיד שהאמנתי להם. מאותו רגע התנדנתי בין תיקחה ליאוש. הרגעים שם ימשכו כמו שעות. כל טלפון היה מקפיץ את כול־ נו מהכסאות. כל הזמן רק חשבתי: את מוכרחה להתנהג ככה, שכשיחזור לא יתבייש בך.

הברים שלי התחילו להתקשר ולבוא ל־ משרד. באו גם משפחות הצוות. נשים ב־ כיות. לא הכרתי אותן. חברי אמרו להן: „תסתכלו איך מתנהגת אשת רב־חובל.“ על ההתנהגות הזאת ניסיתי לשמור כל הזמן. רק מתוך אמונה שאצליח להמשיך לנהוג כך ניגשתי למנהלי החברה, והודעתי להם שאני טסה לנאפולי. כי הידיעות ש־ הגיעו היו כל הזמן לא ברורות. ידעתי שמקומי שם, איפה שאפשר לעקוב מקרוב אחרי העניינים.

אניה לא נעזמת ככה

תכרר שגם רב־חובל אברהם אלכסנדר יצא יוצא מטעם החברה לנאפולי. ביקשתי

בתו הקטנה יעל, בת שמונת החודשים. בתמונה המרכזית למעלה הוא נראה עם יונה ביום חתונתם, לפני קצת למעלה מארבע שנים. מימין למטה: תמונת החתונה, בחברתה של אחותו שרה. בפניה השמאלית העליונה: הקברניט ליד מכשיר־הניווט בלביים. בתו הקטנה יעל, בת שמונת החודשים. באלבוס של משפחת הראל. מימין למעלה נראה אברהם בחצר ביתו על הכרמל, מחזיק את בנו הבכור, עופר בן השלוש. בפניה השמאלית, למטה: אברהם עם

זכר לאושר שהיה